

‘Waar zijn de Antillen gebleven?’

Vervolg van pagina 11 AANWIJZING

Van NRC - minder populair en populistisch dan De Telegraaf maar zeker wel als gezaghebbend gezien, vooral in de kring van ‘decisionmakers’ in Nederland - besteedt de NRC Ombudsman een aparte analyse aan de gebeurtenissen op het Binnenhof afgelopen week.

„Waar zijn de Antillen eigenlijk gebleven?“, vraagt Sjoerd de Jong zich af. De ombudsman van NRC Handelsblad behandelt journalistieke kwesties, op eigen initiatief of op verzoek van lezers. Zijn oordeel is persoonlijk en staat los van dat van de (hoofd)redactie.

„Hé, daar waren opeens de Antillen weer!“ begint hij. Afgelopen week vergaderde de Rijksministerraad over een voorstel om het financieel toezicht op Curaçao aan te draaien, en dat nieuws haalde woensdag en donderdag de krant.

„Gelukkig, want sinds de staatrechtelijke herschikking van oktober 2010 zijn de eilanden weinig aan bod gekomen. Toen werden Curaçao en Sint Maarten autonome landen in het Koninkrijk (Aruba was dat al), Bonaire, Sint Eustatius en Saba bijzondere gemeenten. Het sluitstuk van lange en moeizame besprekingen werd naar het oordeel van De Jong ‘ook al vrij beknopt afgehandeld, een beetje als de formaliteit die het, formeel gesproken, ook was’.

De krant NRC besteedde er één bericht aan, van 254 woorden (‘Antillen begroeten nieuwe status met gemengde gevoelens’, 11 oktober 2010), aangevuld met een somber opiniestuk van kenner Marcel de Jong (‘Tropische eilandjes vervuld van wrok’, 11 oktober).

„Daarna zijn de eilanden vrijwel van de radar verdwenen. Niet alleen in NRC Handelsblad, maar in vrijwel de hele pers. De Volkskrant heeft er nog wel een correspondent, ook in De Telegraaf duiken de eilanden wel eens op - maar erg prominent is het allemaal niet meer. Toch een beetje alsof het afscheid erg goed is bevallen, aan deze kant dan.”

De NRC Ombudsman vervolgt: De toenmalige correspondent van NRC, Miriam Sluis, schreef een jaar na de overgang nog wel een, ook al zorgwekkend, stuk over de toestand (‘Bonaire nieuwe stijl: meer geld en

intriges, 10 oktober 2011), maar dat was meteen haar laatste stuk onder naam voor de krant. Sluis, auteur van onder meer ‘De Antillen bestaan niet’ (2004) en ‘Een koloniale speeltuin’ (2010), verliet de krant.

In de eerste helft van dat jaar waren de Antillen in NRC 34 keer genoemd in artikelen (geen enkele keer vanaf de Antillen zelf), in de eerste helft van 2012 nog 19 keer - en dan ging het met name over sportverhalen uit Nederland (‘Papiamento in Oranje’, 24 mei, ‘De ene atleet van Curaçao is de andere niet’, 18 juni). O ja, en Hero Brinkman liet weten bij zijn vertrek uit de PVV-fractie: „Schrijf maar op dat ik me met de Antillen ga bemoeien.”

Correspondent Sluis werd bij NRC niet opgevolgd. Wel reisde politiek redacteur Herman Staal in oktober 2011 mee met een delegatie van de Tweede Kamer naar de eilanden. Hij maakte een reportage vanaf Saba en een politieke analyse met een opinie veelzeggende kop (‘Curaçao heeft het gehad met Den Haag’, 19 oktober 2010). Het latere staatsbezoek van koningin Beatrix aan de eilanden liet de krant schieten.

De Jong: „Nu is zo iets altijd een afweging: weegt de opbrengst op tegen de kosten? Is het relevant genoeg om iemand te sturen? En nee, de krant hoeft natuurlijk niet alles te melden wat er gebeurt op de eilanden, die iets meer buitenland zijn geworden (maar nog steeds deel van het Koninkrijk zijn). Focus en keuzes - in plaats van elke stap, en tussenstap melden - zijn in de hele journalistiek gemeengoed geworden.”

NRC Ombudsman: „Maar ja, soms mis je dan ook iets. En dan denk je opeens: hoe staat het toch eigenlijk met ... die Antillen, bijvoorbeeld? Want er is wel wat aan de hand. De onheilsberichten over met name Curaçao stapelen zich op. Toen Herman Staal vorig jaar naar de eilanden vloog, was net gemeld dat er sterk werd getwijfeld aan de integriteit van enkele leden van het kabinet van Curaçao (‘Integriteit bestuur Curaçao betwijfeld’, 1 oktober 2011). Oud-Kamerlid Paul Rosenmöller bepleitte in een rapport een integriteitonderzoek. De krant interviewde hem (‘Het woord corruptie gebruiken we bewust niet’, 10 oktober 2011), en het commentaar van

de krant (NRC, red.) haalde stevig uit naar de ‘patronage, vriendjespolitiek en twijfelachtige financiële transacties’.

In de lokale pers, meldt De Jong verder, lekte uit dat vijf leden van de regering, onder wie de premier, eigenlijk geen minister hadden mogen worden, gezien hun dubieuze reputatie. Ook dat werd, kort, gemeld (‘Veiligheidsdienst: vijf ministers Curaçao ongeschikt’, 18 oktober 2011).

Maar daarna had de krant NRC het ook wel weer gehad. „De lokale kranten niet”, meent de ombudsman van NRC. „Wie er het Antilliaans Dagblad van de laatste maanden op nakijkt, betreedt een labrynt vol intriges, politieke ruzies en beschuldigingen van belangenverstrengeling en bedrog. Je leest over schimmige zaakjes tussen politici en gokbazen of andere ondernemers; over een huiszoeking bij een minister van het kabinet in een strafrechtelijk onderzoek naar witwassen en belastingontduiking; over een andere minister die er bij de Amerikaanse autoriteiten op aandringt de beslaglegging op rekeningen van een bekende loterijbaas op te heffen en diens strafvervolgning stop te zetten.”

Moogie ‘oprispingen over Nederland ook’, schrijft De Jong, die de tirade van een kabinetslid aanhaalt: „Het land met de minste normen en waarden is Nederland. Nederland heeft de grootste wasmachine om geld mee wit te wassen, in Nederland vindt er de meeste drugssmokkel plaats, in Nederland trouwen mannen met mannen en vrouwen met vrouwen en is de porno-industrie big business. En je wilt mij aanspreken over normen en waarden?”

MEDIATION

Premarital mediation

Steeds meer paren vinden het belangrijk om voor het aangaan van hun huwelijk ook samen de huwelijkse voorwaarden vorm te geven. Wat vroeger zo a-romantisch leek, is tegenwoordig normaal. In Nederland vindt een meerderheid van de Tweede Kamer zich dat het ouderwetse trouwen in gemeenschap van goederen een uitzondering moet worden. Het valt op dat echtelieden regelmatig niet of niet geheel begrijpen onder welke huwelijkse voorwaarden zij gehuwd zijn. De inhoud van de huwelijkse voorwaarden wordt pas op het moment van echtscheiding met elkaar besproken. Dan is de communicatie niet meer optimaal, zijn de emoties opgelopen en zijn partijen veel minder open tegenover elkaar. Vaak komen aan de echtscheidingstafel pas allerlei verrassingen aan bod. Partner X blijkt overmatig veel schulden en leningen te hebben en partner Y heeft ervoor gezorgd dat de meeste privégoederen op de zaak zijn geboekt. Reden genoeg om al in een vroeg stadium met elkaar te bespreken wat er financieel, fiscaal en juridisch gebeuren zal in het heel vervelende geval dat het huwelijk eindigt door echtscheiding. De statistische kans op een scheiding is immers vrij groot, dat is geen nieuws. Preventieve mediation, specifieke genaamd *premarital mediation*, waarbij het daadwerkelijk bestaan van een conflict geen vereiste is, is aan te raden. Verwachtingen, zienswijzen en belangen kunnen voor aanstaande huwelijksparen tegenstrijdig zijn. Als ook nog verwacht kan worden dat juridische aspecten bij partijen niet of gebrekkig bekend zijn, is het uitermate aan te bevelen dat partijen effectief met elkaar communiceren en dat zij de beschikking hebben over vaardigheden en technieken om in een tijdig stadium mogelijk conflicterende verwachtingen, zienswijzen en belangen op te sporen en te benoemen om vervolgens in staat te zijn tot een vergelijk te komen.

De mediator kan tijdens premarital mediation een waardevolle bijdrage leveren aan het tot stand brengen en opstellen van rechtvaardige huwelijkse voorwaarden tussen aanstaande echtgenoten. Huwelijkse voorwaarden dienen uiteindelijk

lijkt in de vorm van een notariële akte te worden opgesteld. Premarital mediation heeft meerdere voordelen. Als daarbij bedacht wordt dat koppels van tegenwoordig op steeds latere leeftijd trouwen, dan zal het duidelijk zijn dat er ook veel meer te regelen valt. Toekomstige echtgenoten hebben meestal veel meer opgebouwd en stappen niet ‘met lege handen’ in het huwelijksbootje. Wat moet er allemaal geregeld worden in de huwelijkse voorwaarden? De lijst is uitgebreid. Het gaat van individuele voorhuwelijkse bezittingen en schulden, het gezamenlijk opbouwen van de huwelijks-goederengemeenschap, het beheer van de financiën tijdens het huwelijk, de verdeling qua werk en inkomen, de zorg over de kinderen, tot aan vragen als: wat te doen wanneer een van de partners giften ontvangt?, hoe zit het met gezamenlijke belastingen? hoe zit het met het bedrijf van de ene partner?

Met het samen opstellen van huwelijkse voorwaarden worden aanstaande echtgenoten gestimuleerd om zelf inbreng te leveren aan HUN huwelijkse voorwaarden. Het bewustzijn van de partners wordt geprikkeld, de huwelijkse voorwaarden gaan meer leven. Echtgenoten zullen tijdens het huwelijk de voorwaarden periodiek onderhouden en wanneer zich tijdens het huwelijk wijzigingen voordoen, zullen zij alerter reageren en vaker overgaan tot het wijzigen van de voorwaarden. Ook na het huwelijk is de kans groter dat de gewezen echtgenoten hun afspraken nakomen. De huwelijkschecklist wordt uitgebreid: naast vaste ingrediënten als uitnodigingen versturen, locatie regelen, fotograaf vastleggen, bloemen bestellen, is het tegenwoordig helemaal niet zo gek om ook eerst even langs de mediator te gaan voor het bespreken en uiteindelijk opstellen van de huwelijkse voorwaarden.

Mr. Michele N. Meyer is directeur van Meyer Law & Mediation bv op Curaçao. Behalve advocaat is zij tevens geregistreerd mediator bij het Nederlands Mediation Instituut. Meyer Law & Mediation adviseert, procedeedt en bemiddelt in conflicten.

MICHELE N. MEYER